

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 3 Grudnia r. s. 1819 roku.

Obserwacye	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wyr. Ther. Rean.	Wiatr	Odmia. w powie
1. obserwacja	2 godz. 3 z połu.	27 22. 7 0 lin.	— 1 stopn.	Poludn. Zach.	Pochmurne
2. obserwacja	2 godz. 9 wiecz.	27 6 8	— 2 5 —	Zachodni	Śnieg
3. obserwacja	3 godz. 7 z rana	27 6 5,	— 4, —	Zachodni	Pochmurne

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 26 listopada.

Podług gazety senackiej, przez ukazy dane do Rządzącego Senatu, roku 1819:

Dnia 4 listopada Jenerał gubernatorowi, jenerał adiutantowi *Balaszowu*, rozkazano zasiadać w Radzie Państwa.

Dnia 20 października. Prezydentowi 2go departamentu głównego sądu witebskiego, *Chrapowickiemu*, rozkazano zasiadać w 1szym departamencie tegoż sądu; a prezydentem 2go departamentu mianowany z liczby wybranych przez szlachtę gubernii witebskiej kandydatów, *Hieronim Oskierko*, był marszałek powiatu dyneburskiego.

Podług Konserwatora: Dnia 20 listopada, Wielki Xiążę Jmć *Konstanty* przybył do tutejszej stolicy w pożądanym stanie zdrowia.

Dnia 23 po mszy, Hr. *Ferronays*, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny K. J. Ch. przy dworze rossyjskim, na audyencji prywatnej miał honor złożyć Cesarzowi Jmci swe listy wierzytelne.

Cesarska akademija nauk wzbogaconą została nowym drem hojności N. Cesarza Jmci, w otrzymanych blisko 500 rękopismach arabskich, perskich i tureckich, które zostały zakupione u P. *Rousseau*, dawniejszego konsula jeneralnego francuzkiego w *Alepie*, a teraz w *Bagdadzie*, który posiadając sam język syryjski, perski, i t. d., jako oświecony amator, zgromadziwszy te rękopisma, przesłał do Francji, żkąd do tutejszej przyszłej stolicy. Ważny ten zbiór składa się z literatury grammatycznej, historyi, geografii, biografii, retoryki, filozofii, etyki, polityki, matematyki, historyi naturalnej, sztuki lekarskiej i teologii. Te bogactwa naukowe, złożone z muzeum azyatykiem akademii, stawia akademiją w rzędzie najznakomitszych w uczonej świecie zakładów, i arcyzamożną dla zgłębiania nauki literatury wschodniej klasycznej. Znakomite ten nabytek winna akademija gorliwym staraniem prezydenta swojego, *Uwarowa*, rzeczywiście rady stanu.

Assesor gubernialnego rządu mińskiego, radca tytularny, *Bohdanowicz*, mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 4tej klasy.

W Moskwie zakończony został nowy dom murowany dla umieszczenia teatru anatomicznego,

a dnia 10 listopada, po uroczystém poświęceniu, lekcyje się w nim dawać zaczęły.

Z *Dubossar* piszą pod dniem 2 listopada: „Ciągłe się tu utrzymuje czas piękny i ciepły. Eukali inne kwiaty na otwartém kwitną powietrzu, pola dotąd zieloną pokryte trawą, bydło ciągle się na nich pasie.”

FRANCYA.

(z *Korr. hambur.*) Paryż, dnia 17 listopada. Hrabia *Rapp*, dawniejszy gubernator gdański, i Jenerał, Hrabia *Maison*, przybyli do Paryża.

Pomnik Jenerała *Kleber*, w *Strasburgu* postawiony będzie w jednym z tamiecznych kościołów.

Podczas wyboru deputowanych do izb francuzkich zapytał bywalec jeden paryski: czy też wyrazi *ministeryalny* i *niepodległy* właściwie znaczyć mają? *Ministeryalny* znaczy, odpowiedział ktoś: jestem na publicznym urzędzie; *niepodległy*: szukam jakiego urzędu.”

Mówią, że margrabia *Barthelemy* będzie wyniesiony do godności xiążęcy.

Młodzi xiążęta madagaskarscy słuchają lekcyy pana *Morin* z najlepszym skutkiem. Jeden z tych młodych xiążąt nauczył się bardzo dobrze pisać za półtora miesiąca.

Pismo nasze publiczne, zwane *biblioteka historyczna* przytoczyło nieogłoszone jeszcze dotąd szereg goły ostatnich chwil życia *Joachima Murata*, za których pewność zaręcza: — „Zdravcy, których ten niegdyś król w szeregach woyska swojego umieścił, lub na ich czele postawił, zwaliwszy go z tronu zdradliwemi poradami, jeszcze się tém nie nasycili. Zobaczmy, jakich dla zgubienia go jęli się sposobów. Zdrada ich zjednała im wiarę na dworze Króla *Ferdynanda IV*, a użyli jej na sklonienie jednego z jego ministrów, żeby przyzywał do siebie kilka osób mianych za wiernych stronników *Murata*. Zgadzono od nich, aby napisali do niego, że lud i woysko wyglądają niecierpliwie powrotu jego na tron utracony; że wszystko mu do tego jest ułatwione, i że samo ukazanie się jego tronu *Ferdynanda* obali. Ludzie, od których takich listów żądano, tyle byli słabi, że je napisali, które doszły *Murata* na wyspie *Korcyce*. Uwierzył tym listom, i czém prędzej do królestwa neapolitańskiego popłynął w prze-

„konaniu, że odzyska tron, na który go liczyli przyjaciele wzywają nie przewidując wcale, że naleganiu nieprzyjaciół jego uleżał mu sieli. Gdy wpadł w zastawione sidła, wahał się rząd neapolitański, co z nim ma uczynić. Ministrowie, dla wyjścia z kłopotu w tej mierze, zasięgnęli zdania zagranicznych posłów. Wszyscy tego byli zdania, aby się nie kwapić ze straceniem *Murata*, jako człowieka, którego skronie niedawno korona zdobyła. Przedłużało się wszakże naradzanie się nad tem, które posel angielski, obróciwszy się do ministrów neapolitańskich, w stylu zupełnie telegraficznym rzekłszy zakończył: *Zabijcie go, a ja biorę to na siebie*. Usłuchali go natychmiast, i posłali rozkaz rozstrzelania nieszczerliwego *Murata*.“

(z gaz. *Zusch.*) *Monitor* donosi, że minister stanu (bez wydziału) *Pan Pasquier* mianowany jest ministrem spraw zagranicznych; *Par Latour-Maubourg*, dotychczasowy p. seł w Londynie, ministrem wojny; minister stanu *Roy* ministrem skarbu (którym już przed ostatnią wielką odmianą był przez dni kilka), a *Hicabia Decazes* prezydentem rady ministrów. Oddaleni więc są z ministerium PP. *Dessolles*, marszałek *Gouvion St. Cyr* i *Xiądz Louis*, którzy sprawowali dotąd wydziały spraw zagranicznych, wojenny i skarbowy.

Generał *Tararay*, deputowany z dep. dolnej *Clarente*, przyzwany był w tych dniach do sądu, dla dania wiadomości względem towarzystwa przyjaciół wolności druku. Wzbraniał się tego uczynić, gdyż towarzystwo to nie miało formalnej organizacji; ani też miało oznaczonego miejsca zgromadzeń swoich; konstytucja zaś waruje nietykalność mieszkań. Oświadczył między innemi, że nie chce tego pleść, o czem przyjaciele jego rozmawiali; gdyby zaś szło o jakiś występki, wtedy wyjawiliby wszystko, cokolwiekby o nim wiedział.

Czterey kommissarze miasta *Brest*, którzy obecnymi byli zgilekowi ludu, złożyli prefektowi oświadczenie, w którym wyrazili: że gdy zaraz pierwszego dnia zmuszeni byli wstrzymać się od użycia zbrojnej siły, którą im przydano, a tém samém przestając tylko na perswazyi, nie mogli pojąć żadnego sprawcy; nadto, gdy zgilek miał miejsce tylko w nocy, i więcej się jak 2,000 ludzi zgromadziło, nie można więc było rozeznaczyć hersztów; z dalszego zaś śledzenia okazało się, że w zgileku tym nie było żadnych głównych sprawców, tak iż wypadek ten przypisać należy jednostajności uczuć przeciw zaisyonarzom, i że nakoniec w zamieszaniu tém bezpieczeństwo osób i majątku nie zostało naruszone. Rząd nie przestał na tém oświadczeniu i oddalił od urzędowania kommissarzów publicznych.

Gazety nasze przywodzą teraz o *Pani Staël*, co następuje: „Podczas pierwszych wypraw we Włoszech, gdzie *Napoleon* sławę dla siebie zjednał, pisywała do niego często *Pani Staël* długie listy i nie oszczędzała pochwał; wyrażenia jej okazywały rozżarzoną imaginacyą; w wysokim zaś uniesieniu się jej ducha zapewniła generała w śmiałym oraz delikatnym zwrocie, że oni jedno dla drugiego są stworzeni. Raz wspomniała też o małżeństwie i zdaniem jej było, że są zdarzenia, w których przy-

padkowicie uczynione połączenie rozwiązane być może. Nigdy *Bonaparte* nie odpisywał na te listy. Za powrótém jego z wypraw włoskich, na wielkich ucztach, które rząd dla niego dawał, *Pani Staël* usiłowała niezmordowanie zbliżyć się do *Bonapartego*. Postępował on z nią nader ozięble. Pewnego razu powiedziała do niego: „Mówią, że W Panie nie lubisz niewiast?“ — „Przepraszam M Pani, odpowiedział on: lubię ja bardzo moją żonę.“ — Innego razu, gdy z jakimś szelestem zbliżyła się do niego i zapytała: „Którą z kobiet, od najdawniejszych aż do najnowszych czasów miał za największą?“ — „Tę,“ odpowiedział, która najwięcej miała dzieci.“ Odwróciła się prędko od niego. Później jednak nie przestawała usiłować, o pozyskanie jego względów. Starła się z wielkimi zabiegami, ażeby była damą pałacową u Cesarzowej *Maryi Ludwiki*, ale daremnie.“

Ministerium mianowało kommissyą dla ułożenia projektu do prawa względem odpowiedzialności ministerium.

Dziennik rozpraw wyraża: „Liczne oddalenia ze służby sztabu oficerów, jakie zaszły temi czasy w wojsku, zrzuciły obawę w publiczności, która nie może nie przewidywać skutku podobnych środków. Los ten spotkał po większej części oficerów, którzy okazali największą gorliwość i poświęcenie się dla domu *Bourbonów*. Jest to dziełem terażniejszej reakcyi. Opinią powszechną tak głośno się przeciw temu postępowaniu okazała, że gazety ministerjalne uznały potrzebę napisać w materii tej kilka zaspokajających artykułów.

W Ł O C H Y.

W gazecie *Zuschauer* czytamy ze *Włoch* pod dniem 13 listopada: „Podług wiadomości z *Rzymu*, rząd tameczny ma ciągle zwrócone oko na karbonarów, którzy się teraz różnemi sposobami maskują. Jednym z najgrubszych i najśmielszych ich wymysłów jest bajka o związku niektórych dworów włoskich. Dla nadania wymysłom tym łatwiejszego przystępu, nadali baśni tej religijną barwę; zupełnie różną od bonapartowskich lub republikańskich planów, które od karbonarów są rozszerzane.

Jeden z upodobanych kaznodziejów we *Włoszech* tak się daleko jednego razu w materii swej zapędził, że go nakoncu nikt nie rozumiał. Gdy nakoncu *Amen* wyrzekł, dało się słyszeć wśród kościoła następujące jawne wyznanie: „Słuchajcie mnie, chrześcijanie, bracia moi, słuchajcie mnie skruszonego grzesznika. Słowa tego pobożnego męża zmieniły całkiem serce moje. Tak zaiste, chcę się poprawić, chcę wyznać wszystkie moje zbrodności. Jestem adwokatem, który oddawna oszukiwał wszystkich klientów swoich; zasłużyłem ja dawno na szubinię. Oskarżam siebie i wymieniam imię moje. Ja to jestem adwokat NN., który mieszka na ulicy *s. Agaty*.“ — „Jako, niegodziwco? — odezwał się ktoś mocnym głosem. — Kłamiesz, ty piekielniku szatański! — Łapayoie tego wisielca, mili chrześcijanie, bracia moi! Łapaycie, proszę was! Ja to jestem poczciwym, adwokatem N. N., któremu on chce sławę odjąć!“ — Któż wyobrazić może zadumienie, w którym było zgromadzenie! — Tymczasem sprawca, nie myśląc długo, umknął.

O g ł o s z e n i a.

1. *My Rudolf Hr. Tyzenhauz b. Szef Alt. Konn. i Karol Hr. Przeddziecki b. Półkownik i kawaler krzyżów wojskowych, przyjąwszy ciężar plenipotencji od suksessorów ś. p. Hetmana Ogińskiego nie tak w celu pomnożenia funduszu, tey to natyle gałęzi rozszerzoney familii, lecz przez pamięć na zasługi czcigodne tego szanownego męża, który poświęcając swój znaczny majątek, dla zachęcenia w kraju nauk, pięknych sztuk, rzemiosł, handlu przemysłowego, część onego znacznie nadwerżył, a upadkiem kraju przywalał, poświęcając nawet i życie ku obronie oyczyzny, resztę onego stracił. My Plenipotenci w imieniu suksessorów działający przez gorliwą staranność, zbiegiem tylu okoliczności zawichrzoną i tylu processami zawiklaną tę sukcesyą zbliżywszy do końca, unikając zawsze od processów a mianowicie od Exdywizyi dekretem Wremiennego Departamentu na Telechanach wskazaney, wzywamy wszystkich kredytorów i debitorów ś. p. Hetmana Ogińskiego, tymże dekretem Wremiennego Departamentu Wileńskiego zajętych, do zebrania się w Wilnie na dzień 20 januarii roku następnego 1820 dla weyścia z nami umocowanemi w przyjacielskie układy. Tym bardziey podchlebiamy sobie ten zamiar do skutku przyprowadzić, kiedy znalazłszy już tę powolność w znaczney liczbie szlachetnie myślących obywateli, żądamy i z dalszemi tymże trybem zakończyć, z oświadczeniem wszakże, iż gdy pomimo zwyż wspomniane pobudki nie zechcą przystąpić do układów, mimo całą naszą niechęć do processu, widząc niepodobieństwo inszego końca, będziemy przymuszeni z nabytemi już summami wyprowadzić na Telechanach Exdywizyą tak dobrze znajomą z swych skutków dla dania wstrętu dobrze myślącym obywatelom. Niżey piszący się, zaufani iż ten krok przyspieszający koniec tak długo ciągnącemu się interessowi, nie może jak im zjednać prawdziwą wdzięczność tak suksessorów jako i kredytorów, i to sobie za jedyną nadgodę licznie pomienionych trudów zakreślając, tę odezwę do gazety Kuryera Litt. po trzykroć umieszczamy. Dat w Wilnie dnia 30 gbra 1819 roku.*

Rudolf Tyzenhauz.

Karol Hr. Przeddziecki Półkownik Woysk Pol. i kawaler orderow.

Statutu W. X. L. nakładem Towarzystwa Typograficznego przedrukowanego, cena jednego exemplarza, dla biorących najmniej 25 exemplarzy, in crudo, jest, rubli 2 kop. 25 srebrem.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w skutek Dekretu Sądu Ziem. Rosieñ. w roku 1806 julii 6 ferowanego, wedle uprzednich odkładowych dwóch Dekretów swojego Sądu w terminie z obwieczeni d. 23 idącego mca 7bra do dóbr Dziawgian i Ryszka w pćcie Rosieñ. położonych, dziedzictwa zesłego Franciszka Nowickiego na satysfakcyą prawdziwym wierzycielom jego oddanych zjechał, a dla uskutecznienia pomiaru zdystrynkcyą sądy swoje do dnia 15 xbra idącego roku odłożył, od którego terminu, że ostatecznym rozbiorem powierzonego sobie dzieła zajmując, aby wszystkich wierzycieli tegoż Franciszka Nowickiego nie uchybiła wiadomość, po trzykroć przez Kur. Lit. awizowania Redakcyi uprasza, z upewnieniem poświadczenia amissyi po wyrażonym terminie. 1819 r. 7bra 25 dnia.

Jan Budryk Prezjdujący Exdywizor.

Mikołay Szukszta Exdyw.

Michał Chóromański Exdyw.

1. Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie liczący się na żydach powiatu Mozyrskiego, Faywelu, Leybie, Chaykielu i Wólfie Frankielach, skarbowey należności w summie więcey do 26,000 rub. assyg., będą przedawać się z publicznego targu domy ich, znajdujące się w Pińsku, Dziśnie, Dawidgródku i Turowie, również rzeczy skonfiskowane, znajdujące się w Dawidgródku i Turowie; a zatem życzący bydy uczestnikiem tey licytacji, zechcą przybydy dla targów do Rządu gubernialnego na terminy, a mianowicie: dnia 15, 16 i 17 mca xbra, a na przetargi dnia 18 tegoż mca terażniejszego roku, gdzie przy targach okazane będą poszczególne tych domów opisanie, z wyrażeniem pobieranego z nich dochodu. Dnia 19 gbra 1819 r.

Sekretarz Arcimowicz.

1. Od Wileńskiej Skarbowey Izby ninieyszem ogłasza się: iż znajdujące się w mieście Wilnie, sosowe i konsumpcyjne pobory, wypuszczają się przez licytacją w czteroletnią dzierżawę, na tychże samych prawidłach i umowach, na jakich były dawniey do 1819 roku odkupy, które teraz w skarbowym zawiadywaniu zostają; na wzięcie takowych poborów w dzierżawę, Izba skarbowa naznacza terminy dla targów, a mianowicie: pierwszy dnia 15 drugi 19 a trzeci ostateczny 21 mca januaryi następującego 1820 roku, z warunkiem: iżby życzący wziąć takowe pobory, przybyli na terminy naznaczone z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami do tey Izby, gdzie im będą okazane warunki i umowy. Dnia 27 gbra 1819 r.

(Sokr. Sielezniewo.)

1. Roku 1819 mca 8bra d. 7 oświadczenie imieniem Starozakonnego Judela Jankielewicza Urdang arędarza miasta Szkud w Pćcie Tel-

szewskim będącego, zanosi się z następnego wydarzenia, Starozakonny Hirsz Jonathan urodzonemu w mieście Gorzdach, usiłując niegdyś dopiąć starszeństwa w kahale Szkuckim, gdy gmin tameczny na stopień żądany zaprzeczył, usunąwszy się z Powiatu Telszewskiego do miasta Guberskiego Wilna, z szczupłym nader funduszem, w celu okazania kredytu w stronach tamiecznych, ten to Hirsz Jonathan oblig niewiadomo w jakim języku pisany, że ma niby aktualnie wydany sobie przez Judela Jankielowicza Urdanga ze świadkami na sumę TB. holenderskich 600, mniej lub więcej szczyci się, i za onym czy to za Dokumentem przelewowym lub też plenipotencyjnym Jesielowi swojemu w Wilnie przemieszkującemu Ayzikowi processem w Sądzie Oszmiańskim lub gdzie zdawać, się będzie etiam w Rabinowskim bądź jakimkolwiek mieście, odzyskania rekomenduje, uwiadomiony ztt. Dell. przez Kulmana Jeykiewicza Kapisera ustnie, a przez Szawela Jowelewicza Zusmana w Mieście Wilnie przemieszkującego listownie, o takowej działającej się facyendzie przez Starozakonnego Hirszy Jonathan, daje przez niniejsze oświadczenie wiedzieć publiczności, iż nigdy żadney inskrypcyi obligowey w żadnym języku na żadną sumę Starozakonnemu Hirszy Janathanowi niewydawałem, Pieniędzy w stosunku pożyczki nigdy niebrałem, i w najmniejszej ilości winien onomu niejestem, ażeby za takową inskrypcją de nulle dato et accepto działaną żaden nabywać nie miał i że o powrót oney ze wszystkimi do tego dzieła należącemi, w Sądzie przyzwoitym process rozwinę przez niniejsze oświadczenie zapowiadam i ono zanosząc do akt sam własną ręką podpisuję Dattut supra, Judel Jankielowicz Urdang.

Roku 1819 mca 8bra 8 dnia przed aktami Ziemskimi Pttu Telszewskiego stawiając obecnie W. Pan Leon Nowicki Regent i Adwokat subseq. Telsz. takowe oświadczenie do akt podał. Przyjąłem Józef Puszkiewicz.

1 Skutkiem Dekretu Remissyjnego Sądu Głł. Mińskiego 2go Departamentu w roku terażniejszym 1819 gbra 29 dnia ferowanego, rozdział majątku Parafianowa i Krzywicz w powiecie Wileyskim sytuonowanych oraz dalszych wszelkich funduszów JW. Jana Chodźki b. Prezydenta Sądu Głł. Mińskiego i orderow kawalera determinującego, Sąd dzielczy w komplecie z trzech osób złożony ad fundum tegoż majątku na dniu 20 gbra 16, idącego roku zebrawszy się, po zapisaniu Reasumpcyi i po załatwieniu między stronami wszystkich akcesoryjnych sprzeczek i komportacją Dokumentów dla wyświeetlenia masy funduszu oraz ciężarów tak na debitorze, jako też na wszystkich jego kredytorach i pretensorach do kancelaryi Ziemskiej Wileyskiej od dnia 29 gbra terażniejszego roku z dwuniedzielną persystencyą przeznaczył, odkład summy pojezuickiey, tudzież z dopominku Barona Asza wynikley a na dobrach Parafianowie opartej, stosownie do remissy wszystkim bez wyłączenia kredytorom w powtórnyj zjeździe nakazawszy, termin onego zjazdu na dzień 29. Xbra terażniejszego 1819 roku do dobr Parafianowa pod utratą dopominkow przeznaczył; o jakowym terminie aby nikt z kredytorow niewiadomością

składać się niemoż, przez niniejszą zawiadamia się awizacyą. 1819 roku mca gbra 23 dnia.
Stanisław Świętorzecki Prezydu. Exdywizor.
Józefat Iwanowski Pisarz Ziem. Pttu Min. Exdywizor.
Ignacy Koziół Pisarz Pttu Bor. Exdywizor.
Atanazy Rund Regent Exdywizor.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Ponieważ tutejszy mieszczanin i kupiec Otto Kruse, prosił u szlacheznego magistratu o pozwolenie, uczynić wezwanie do wszystkich swoich kredytorów dla rozdzielienia się z nimi i na to otrzymał pozwolenie z tēm, iżby dla uczynienia tego wezwania jawił się do szlacheznego Fochteyskiego sądu, dla tego szlachezny Fochteyski sąd przykazuje wszystkim tym, którzy na rzeczonym kupcu Otto Kruse spodziewają się mieć poszukiwania, z jakiegobykolwiek powodu albo prawa były, iżby się z takowemi poszukiwaniami jawili w przeciągu sześciu miesięcy od dnia dzisiejszego i nie później jak do 19 februaryi 1820 roku do tego szlacheznego Fochteyskiego sądu i składali swoje dowody, z tym razem zastrzeżeniem, iż po upłynieniu tego ostatecznego terminu, żadne ich poszukiwania słuchane nie będą, ale zupełnie będą opuszczonemi. Publikowano w Rydze na Ratuszu augusta 19 dnia 1819 roku
(M. P.) Sekretarz Hollander.

2 Wenn bey einem Wohledlen Rathe der hiesige Bürger und Kaufmann Otto Kruhse, zum Behuf der Auseinandersetzung mit seinen Creditoren, um ein proclama ad convocandos creditores desselben gebeten diesem petitio auch deferiret und derselbe zum Erhalt der Ausfertigung, an ein Vogteyliches Gericht verwiesen worden; Als werden von einem Edlen Vogteylichen Gerichte alle und jede, welche an den obgenannten Kaufmann Otto Kruhse, aus irgend einem Grund Ansprüche oder Anforderungen zu haben vermeinen sollten dermittelst angewiesen, sich binnen 6 monats a dato spätestens bis zum 19 februar 1820, bey diesem Edlen Vogteylichen Gerichte zu melden und ihre fundamenta crediti zu exhibiren mit der Verwarnung, dass noch Ablauf dieser peremptorischer Frist aditus praeccludirt und niemand mit einer Ansprache oder Anforderung ferner gehört werden soll. Publicatum Riga Rathhaus den 19 august 1819. Hollander.

3 Sukcessorowie zeszlego Rasala Alexandrowicza Adwokata Subs. Brast. sądząc za rzecz potrzebną wszystkich tych, którzy interessa i papiery do spraw poruczali, niniejszym przez gazetę Kur. Lit. trzykrotnym ogłoszeniem zawiadomić; że papiery prawne i wszelkiego tytułu dokumenta, rzeczonemu Adwokatowi tak za rewersami jako i bez onych wręczone, teraz wedle rejestru sporządzonego znajdując się w kancelaryi Ziem. ptu Brastl., w mieście Widzach, dla odebrania których to papierów w każdym przyzwoitym czasie samych aktorów lub umocowanych za zwrotem rewersów albo z zakwitowaniem, ciż sukcessorowie wszystkich interessowanych wzywają. Dat. 1819 mca gbra 20 dnia.

Felicyan Alexandrowicz Ziem. Pttu Brastl. Regent.